ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 23ης Νοεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση Τ-178/05,

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο αρχικώς από την C. Jackson και τον M. Hoskins, barrister, στη συνέχεια, από την R. Caudwell και τον M. Hoskins,

προσφεύγον,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους U. Wölker και X. Lewis, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C (2005) 1081 τελικό, της 12ης Απριλίου 2005, σχετικά με την πρόταση τροποποιήσεως του εθνικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, που κοινοποιήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. D. Cooke, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και I. Labucka, δικαστές,

γραμματέας: K. Andová, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 18ης Οκτωβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Σύμφωνα με το άρθρο 1 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32):

«Η παρούσα οδηγία καθιερώνει ένα σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας [...] προκειμένου να προωθήσει τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά τρόπο αποδοτικό από πλευράς κόστους και οικονομικώς αποτελεσματικό.»

2 Το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87 προβλέπει ότι κάθε κράτος μέλος καταρτίζει, για κάθε περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 11 της ίδιας οδηγίας, εθνικό σχέδιο με τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που σκοπεύει να κατανείμει για την περίοδο αυτή και τον τρόπο κατανομής. Όσον αφορά την τριετή περίοδο που αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2005, το εθνικό σχέδιο έπρεπε να δημοσιευθεί και να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου 2004.

3 Το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87 έχει ως εξής:

«Εντός τριμήνου από την κοινοποίηση εθνικού σχεδίου κατανομής από κράτος μέλος βάσει της παραγράφου 1, η Επιτροπή μπορεί να απορρίψει το σχέδιο αυτό, ή οποιαδήποτε πτυχή του, για λόγους μη συμβατότητας με τα κριτήρια του παραρτήματος ΙΙΙ ή με το άρθρο 10. Το κράτος μέλος λαμβάνει απόφαση βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 1 ή 2, μόνον εάν οι προτεινόμενες τροποποιήσεις γίνουν αποδεκτές από την Επιτροπή. Κάθε απορριπτική απόφαση της Επιτροπής αιτιολογείται.»

4 Σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87:

«Κατά την τριετή περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2005, κάθε κράτος μέλος αποφασίζει τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που θα κατανείμει για την εν λόγω περίοδο και την κατανομή των εν λόγω δικαιωμάτων στο φορέα εκμετάλλευσης κάθε εγκατάστασης. Η απόφαση λαμβάνεται τρεις τουλάχιστον μήνες πριν από την έναρξη της περιόδου και βασίζεται στο εθνικό σχέδιο κατανομής που καταρτίζεται βάσει του άρθρου 9 και σύμφωνα με το άρθρο 10, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τυχόν παρατηρήσεις του κοινού.»

5 Τα κριτήρια που περιγράφονται στις παραγράφους 9 και 10 του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας 2003/87 είναι τα εξής:

«9. Το σχέδιο προβλέπει τη δυνατότητα του κοινού να διατυπώνει παρατηρήσεις, και περιέχει πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο οι παρατηρήσεις αυτές θα λαμβάνονται δεόντως υπόψη πριν από τη λήψη απόφασης για την κατανομή δικαιωμάτων.

10. Το σχέδιο περιέχει πίνακα των εγκαταστάσεων που καλύπτει η παρούσα οδηγία, με τις ποσότητες δικαιωμάτων που πρόκειται να διατεθούν σε καθεμία.»

Το ιστορικό της διαφοράς

6 Μετά από δημόσια διαβούλευση και τη δημοσίευση μιας προτάσεως εθνικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου (στο εξής: ΕΣΚ), το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (στο εξής: Ηνωμένο Βασίλειο) κοινοποίησε, στις 30 Απριλίου 2004, στην Επιτροπή ένα ΕΣΚ, αναφέροντας ρητώς ότι αυτό ήταν προσωρινό. Σύμφωνα με το σημείο 1.13 του σχεδίου αυτού:

«[Η] συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που θα διατεθούν στις εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο κοινοτικό σύστημα για την περίοδο 2005 έως 2007 είναι 736 [εκατομμύρια τόνων διοξειδίου του άνθρακα (CO_2)]. Ο αριθμός αυτός μπορεί να αναθεωρηθεί υπό το φως της τρέχουσας εργασίας.»

7 Στις 9 Ιουνίου 2004, η Επιτροπή απέστειλε επιστολή στο Ηνωμένο Βασίλειο στην οποία αναφέρονταν τα εξής:

«[...]

Μετά από πρώτη εξέταση, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η κοινοποίηση ήταν ελλιπής, καθόσον δεν περιείχε τα λεπτομερή στοιχεία που παρατίθενται στο παράρτημα [της επιστολής].

Τα στοιχεία αυτά πρέπει να παρασχεθούν προκειμένου η Επιτροπή να μπορέσει να αποφανθεί ευχερέστερα επί του προτεινομένου σχεδίου. Η Επιτροπή επιφυλάσσεται του δικαιώματός της να μην καθορίσει τη θέση της παρά μόνον όταν θα έχει λάβει αυτά τα πρόσθετα στοιχεία και, εν πάση περιπτώσει, εντός ανωτάτης προθεσμίας τριών μηνών από της λήψεως των στοιχείων αυτών.

Τα στοιχεία αυτά πρέπει να περιέλθουν στην κατοχή της Επιτροπής εντός προθεσμίας δέκα ημερών από της ημερομηνίας της παρούσης.»

8 Το παράρτημα Ι της επιστολής της 9ης Ιουνίου 2004 προσδιορίζει τα ελλείποντα στοιχεία. Η παράγραφος 1 του παραρτήματος αυτού έχει ως εξής:

«Η Επιτροπή σημειώνει το γεγονός ότι η εργασία σχετικά με τις προβλέψεις όσον αφορά την ενέργεια και τις εκπομπές συνεχίζεται και θα μπορούσε να καταλήξει σε νέα αναθεώρηση των προβλέψεων σχετικά με τις εκπομπές στο σύνολό τους, καθώς και της συμβολής των τομέων και των εγκαταστάσεων που καλύπτονται από το κοινοτικό σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής (σημείο 1.9 του σχεδίου). Οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου καλούνται να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή τις

αναθεωρημένες προβλέψεις, καθώς και κάθε επακόλουθη τροποποίηση του σχεδίου, συμπεριλαμβανομένων των τροποποιήσεων όσον αφορά τα προβλήματα που απαριθμούνται στο σημείο 1.9, στοιχεία a έως f, στο σημείο 1.10 (προβλέψεις εκπομπών αερίων μη CO_2) και στο σημείο 1.13 (συνολική ποσότητα των δικαιωμάτων που το Ηνωμένο Βασίλειο προτίθεται να διαθέσει) του σχεδίου.»

9 Με επιστολή της 14ης Ιουνίου 2004, το Ηνωμένο Βασίλειο απάντησε στην επιστολή της 9ης Ιουνίου 2004 της Επιτροπής. Το Ηνωμένο Βασίλειο ανέφερε, στην παράγραφο 1 της απαντήσεώς του, τα εξής:

«Όσον αφορά τις προβλέψεις σχετικά με τις εκπομπές CO_2, το Ηνωμένο Βασίλειο δημοσίευσε ένα έγγραφο εργασίας στα τέλη Μαΐου, στο οποίο εξέθεσε τις βασικές υποθέσεις και τις τελευταίες προβλέψεις όσον αφορά την ενέργεια και τις εκπομπές (επισυνάπτουμε αντίγραφο του εγγράφου αυτού). Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα θα έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις επί του εγγράφου εργασίας μέχρι τις 17 Ιουνίου 2004. Θα ολοκληρώσουμε τις προβλέψεις αφού λάβουμε υπόψη όλες τις σχετικές παρατηρήσεις και αφού επιλύσουμε τα ζητήματα που εκκρεμούν και τα οποία αναφέρονται στο σημείο 1.9, στοιχεία a έως f, του σχεδίου. Μόλις καταστεί δυνατόν, θα κοινοποιήσουμε στην Επιτροπή τις τελικές προβλέψεις, καθώς και κάθε τροποποίηση του σχεδίου που θα προκύψει από τις προβλέψεις αυτές.»

10 Στις 7 Ιουλίου 2004, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2004) 2515/4 τελικό, σχετικά με το εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, που κοινοποίησε το Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με την οδηγία 2003/87 (στο εξής: απόφαση της 7ης Ιουλίου 2004). Το διατακτικό της αποφάσεως αυτής, η οποία εκδόθηκε βάσει, ειδικότερα, του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87, έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Τα ακόλουθα στοιχεία του [ΕΣΚ] του Ηνωμένου Βασιλείου είναι ασύμβατα προς τα κριτήρια [που περιγράφονται στις παραγράφους] 6 και 10 του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, ήτοι:

α) τα στοιχεία σχετικά με τα μέσα που θα παράσχουν τη δυνατότητα στους νεοεισερχομένους να αρχίσουν να μετέχουν στο κοινοτικό σύστημα·

β) ο πίνακας των εγκαταστάσεων δεν αναφέρει τις εγκαταστάσεις που βρίσκονται στο Γιβραλτάρ ούτε την ποσότητα των δικαιωμάτων που πρόκειται να τους διατεθούν.

Άρθρο 2

Δεν θα διατυπωθεί καμία αντίρρηση κατά του [ΕΣΚ] εφόσον κοινοποιηθούν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου, οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

α) η αναφορά των στοιχείων σχετικά με τα μέσα που θα παράσχουν τη δυνατότητα στους νεοεισερχομένους να μετάσχουν στο κοινοτικό σύστημα κατά τρόπο συμβατό προς τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 2003/87/ΕΚ και προς το άρθρο 10 της εν λόγω οδηγίας·

β) ο πίνακας των εγκαταστάσεων τροποποιείται προκειμένου να συμπεριληφθούν οι εγκαταστάσεις που βρίσκονται στο Γιβραλτάρ και να αναφερθούν τα δικαιώματα που πρόκειται να τους διατεθούν· τα δικαιώματα αυτά ορίζονται σύμφωνα με τη μέθοδο που ορίζεται στο [ΕΣΚ].

Άρθρο 3

1. Δεν πρέπει να υπάρξει υπέρβαση της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων που θα διαθέσει το Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με το [ΕΣΚ] του στις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο σχέδιο και στους νεοεισερχομένους, λαμβανομένων υπόψη των τροποποιήσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 2.

2. Το [ΕΣΚ] μπορεί να τροποποιηθεί χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής, αν η τροποποίηση συνίσταται σε αλλαγές στην κατανομή δικαιωμάτων στις επί μέρους εγκαταστάσεις, στο πλαίσιο της συνολικής ποσότητας, που προκύπτουν από βελτιώσεις στην ποιότητα των στοιχείων.

3. Κάθε τροποποίηση του [ΕΣΚ], πλην εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου ή στο άρθρο 2, πρέπει να κοινοποιείται στην Επιτροπή και να γίνεται αποδεκτή σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 3, της [οδηγίας 2003/87].

[...]»

11 Στις 30 Σεπτεμβρίου 2004, το Ηνωμένο Βασίλειο ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν σε θέση να τηρήσει την προθεσμία που όρισε το άρθρο 2 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004.

12 Στις 10 Νοεμβρίου 2004, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι επιθυμούσε να τροποποιήσει το ΕΣΚ για να λάβει υπόψη τα αποτελέσματα των εργασιών που διαλαμβάνονται σε αυτό. Το Ηνωμένο Βασίλειο πρότεινε, μεταξύ άλλων, να αυξήσει τη συνολική ποσότητα των δικαιωμάτων σε 756,1 εκατομμύρια τόνους διοξειδίου του άνθρακα (στο εξής: Mt CO_2).

13 Σε μια σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 2004, η Επιτροπή ανέφερε ότι θεωρούσε απαράδεκτες τις προτεινόμενες τροποποιήσεις.

14 Στις 23 Δεκεμβρίου 2004, το Ηνωμένο Βασίλειο απέστειλε στην Επιτροπή τα στοιχεία που διαλαμβάνονται στο άρθρο 2 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004 καθώς και τα πρόσθετα στοιχεία που αφορούν τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του ΕΣΚ.

15 Με επιστολή της ίδιας ημερομηνίας, οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου κάλεσαν την Επιτροπή να εξετάσει το ΕΣΚ, όπως τροποποιήθηκε.

16 Με επιστολή της 1ης Φεβρουαρίου 2005, η Επιτροπή ανέφερε ότι κατά τη γνώμη της ήταν απαράδεκτη η αίτηση του Ηνωμένου Βασιλείου να τροποποιήσει το ΕΣΚ του.

17 Στις 12 Απριλίου 2005, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2005) 1081 τελικό σχετικά με την πρόταση τροποποιήσεως του ΕΣΚ που κοινοποιήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με την οδηγία 2003/87 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Στην απόφαση αυτή, η Επιτροπή θεώρησε, μεταξύ άλλων, ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μπορούσε να υποβάλει προσωρινό σχέδιο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87 (αιτιολογική σκέψη 3). Τόνισε επιπλέον ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87, το Ηνωμένο Βασίλειο εδικαιούτο να τροποποιήσει το ΕΣΚ μόνο για να διορθώσει τα στοιχεία που είχαν κριθεί ασύμβατα με την απόφαση της 7ης Ιουλίου 2004 και ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, της τελευταίας αυτής αποφάσεως απαγόρευε κάθε αύξηση της συνολικής ποσότητας των προς κατανομή δικαιωμάτων (αιτιολογικές σκέψεις 4 έως 9). Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως:

«Η προταθείσα τροποποίηση του [ΕΣΚ], που κοινοποιήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο στην Επιτροπή στις 10 Νοεμβρίου 2004 και επικαιροποιήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2005, και η οποία συνεπάγεται αύξηση των προς κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατά 19,8 [εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου διοξειδίου του άνθρακα], είναι απαράδεκτη.»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Μαΐου 2005, το Ηνωμένο Βασίλειο άσκησε την υπό κρίση προσφυγή. Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε την ίδια ημερομηνία, το Ηνωμένο Βασίλειο ζήτησε να εκδικαστεί η προσφυγή αυτή με ταχεία διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Στις 27 Μαΐου 2005, η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί του αιτήματος αυτού.

19 Με απόφαση της 14ης Ιουνίου 2005, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) δέχθηκε την αίτηση περί ταχείας διαδικασίας.

20 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

21 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση που διεξήχθη στις 18 Οκτωβρίου 2005.

22 Το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

23 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει το προσφεύγον στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

24 Το Ηνωμένο Βασίλειο προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο που αντλείται από την παράβαση της οδηγίας 2003/87 και της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004.

Επιχειρήματα των διαδίκων

25 Πρώτον, το Ηνωμένο Βασίλειο ισχυρίζεται ότι η θέση που έλαβε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με την οποία το ΕΣΚ που υπέβαλε στις 30 Απριλίου 2004 πρέπει να θεωρηθεί οριστικό, εφόσον δεν επιτρέπεται η υποβολή προσωρινού ΕΣΚ, είναι νομικά εσφαλμένη.

26 Υποστηρίζει ότι το εν λόγω ΕΣΚ είχε ρητώς υποβληθεί ως προσωρινό και ότι τούτο αναγνωρίστηκε από την Επιτροπή με την από 9 Ιουνίου 2004 επιστολή της, στην οποία ανέφερε τη δυνατότητα τροποποιήσεων της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων που το Ηνωμένο Βασίλειο προετίθετο να διαθέσει. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δέχθηκε έτσι την εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου υποβολή προσωρινού σχεδίου, δεν μπορούσε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, να λάβει διαφορετική θέση.

27 Το Ηνωμένο Βασίλειο τονίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 2003/87, η Επιτροπή δεν διαθέτει ίδια εξουσία για τον καθορισμό της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων που ένα κράτος μέλος μπορεί να κατανείμει και ότι δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι η συνολική ποσότητα δικαιωμάτων καθορίζεται από την προσωρινή ποσότητα που πρότεινε το Ηνωμένο Βασίλειο.

28 Επιπλέον, κατά το Ηνωμένο Βασίλειο, η απόφαση της Επιτροπής να μεταχειριστεί το προσωρινό ΕΣΚ ως οριστικό σχέδιο καταλήγει, εν προκειμένω, σε έλλειψη λογικής συνοχής μεταξύ της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων και της μεθόδου κατανομής των δικαιωμάτων αυτών που περιγράφεται στο προσωρινό σχέδιο, που αποτελούν δύο ουσιώδη στοιχεία ενός ΕΣΚ (βλ. άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87). Το προσωρινό ΕΣΚ δεν μπορεί να θεωρηθεί οριστικό και δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως τέτοιο.

29 Δεύτερον, η προσβαλλομένη απόφαση είναι νομικά ανακριβής, καθόσον αφήνει να εννοηθεί ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να προβεί σε τροποποίηση που δεν θα επιτρεπόταν με απόφαση της Επιτροπής εκδιδόμενη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87 (βλ. αιτιολογική σκέψη 8 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

30 Σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87, το αρχικό σχέδιο που ένα κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή πρέπει να αναφέρει μόνον τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων «που σκοπεύει να κατανείμει». Την «πρόθεση» αυτή εξετάζει η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87. Ωστόσο, μόνον μετά την απόφαση της Επιτροπής και τη δημόσια διαβούλευση (βλ. παράγραφος 9 του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας 2003/87) οφείλει το κράτος μέλος να αποφασίσει τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που θα «κατανείμει». Έτσι, από την οδηγία 2003/87 προκύπτει ότι ένα ΕΣΚ, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής ποσότητας των προς κατανομή δικαιωμάτων που προβλέπει, μπορεί να τροποποιηθεί μετά την εκ μέρους της Επιτροπής έκδοση αποφάσεως βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87.

31 Το Ηνωμένο Βασίλειο προσθέτει, αφενός, ότι πρέπει να ζητηθεί η γνώμη του κοινού σχετικά με το ΕΣΚ που έχει υποβληθεί στην Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87 και, αφετέρου, ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη οι παρατηρήσεις του κοινού πριν από τη λήψη αποφάσεως σχετικά με την κατανομή των δικαιωμάτων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87 (βλ. παράγραφος 9 του παραρτήματος ΙΙΙ της ίδιας οδηγίας). Το περιεχόμενο και η σημασία της δημόσιας διαβούλευσης επιβεβαιώνονται από το

τμήμα 2.1.9 (σημεία 93 έως 96) της ανακοινώσεως της Επιτροπής της 7ης Ιανουαρίου 2004, για τη χάραξη κατευθύνσεων ώστε να διευκολυνθούν τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή των κριτηρίων που περιγράφονται στο παράρτημα III της οδηγίας 2003/87, καθώς και τις περιστάσεις υπό τις οποίες αναγνωρίζεται η ύπαρξη ανωτέρας βίας [COM(2003) 830 τελικό, στο εξής: ανακοίνωση της 7ης Ιανουαρίου 2004].

32 Κατά το Ηνωμένο Βασίλειο, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι μια απόφαση που λαμβάνει η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87 δεν μπορεί να εμποδίσει ή να περιορίσει τη συνεκτίμηση των σχολίων του κοινού όπως επιβάλλει το άρθρο 11, παράγραφος 1, και η παράγραφος 9 του παραρτήματος III της οδηγίας 2003/87.

33 Περαιτέρω, ο ισχυρισμός που περιέχεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι, αν έχει εκδοθεί απόφαση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν μπορούν να διορθώσουν τις ελλείψεις των ΕΣΚ, είναι ασύμβατος προς την προσέγγιση που έχει υιοθετήσει η Επιτροπή σε άλλες περιπτώσεις (βλ. τις αποφάσεις της 7ης Ιουλίου 2004, που αφορούν το Βασίλειο της Δανίας, την Ιρλανδία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας και το Βασίλειο της Σουηδίας). Μολονότι η Επιτροπή δεν εντόπισε καμία έλλειψη στα ΕΣΚ που υπέβαλαν αυτά τα κράτη μέλη, οι αποφάσεις που αφορούσαν έκαστο των κρατών αυτών τους επέτρεπαν ρητώς να της κοινοποιήσουν μεταγενέστερη τροποποίηση. Οι τροποποιήσεις αυτές όμως δεν μπορεί να αφορούσαν μόνον τις ελλείψεις που εντόπισε η Επιτροπή, καθόσον δεν υφίσταντο τέτοιες ελλείψεις.

34 Τρίτον, το Ηνωμένο Βασίλειο ισχυρίζεται ότι, αντίθετα προς όσα αφήνει να εννοηθούν η προσβαλλομένη απόφαση (αιτιολογική σκέψη 9), το άρθρο 3, παράγραφος 3, της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004 του επιτρέπει να κοινοποιεί κάθε τροποποίηση στην Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που συνεπάγονται αύξηση της συνολικής ποσότητας των κατανεμημένων δικαιωμάτων. Το Ηνωμένο Βασίλειο υπενθυμίζει ότι το γράμμα του άρθρου 3 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004 είναι σύμφωνο προς την ερμηνεία του. Συγκεκριμένα, το άρθρο 3, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως δεν απαγορεύει την κοινοποίηση τροποποιήσεως που θα μπορούσε να αυξάνει τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων. Αναφέρει μόνον ότι, ελλείψει τέτοιας τροποποιήσεως, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μπορεί να υπερβεί τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που αναφέρεται στο ΕΣΚ. Το άρθρο 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004 αναφέρει ότι,

ορισμένες τροποποιήσεις του ΕΣΚ, που δεν αυξάνουν τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων, μπορούν να πραγματοποιηθούν στο σχέδιο αυτό χωρίς να απαιτείται άδεια της Επιτροπής. Τέλος, το άρθρο 3, παράγραφος 3, της εν λόγω αποφάσεως, που έχει γενική διατύπωση, ορίζει ότι κάθε τροποποίηση, πλην αυτών που περιλαμβάνονται στο άρθρο 2 και στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της ίδιας αποφάσεως, πρέπει να κοινοποιείται στην Επιτροπή και να γίνεται δεκτή από αυτή σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87. Η διατύπωση αυτή είναι αρκούντως ευρεία ώστε να περιλαμβάνει τροποποιήσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε αύξηση της συνολικής ποσότητας των προς κατανομή δικαιωμάτων.

35 Πρώτον, η Επιτροπή δέχεται ότι το Ηνωμένο Βασίλειο είχε αναφέρει ότι το ΕΣΚ που είχε υποβάλει αρχικώς ήταν προσωρινό. Ισχυρίζεται ότι, κατόπιν της από 9 Ιουνίου 2004 αιτήσεώς της, το Ηνωμένο Βασίλειο παρέσχε, με επιστολή της 14ης Ιουνίου 2004, τα αιτηθέντα πρόσθετα στοιχεία. Από αυτά συνήγαγε συνεπώς ότι το ΕΣΚ, συμπεριλαμβανομένων των αριθμητικών στοιχείων σχετικά με τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων, ήταν πλήρες (βλ. αιτιολογική σκέψη 1 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004).

36 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς του Ηνωμένου Βασιλείου (βλ. σκέψη 25 ανωτέρω), όταν ένα κράτος μέλος υποβάλλει ένα ΕΣΚ για το οποίο η Επιτροπή ζητεί πρόσθετα στοιχεία, το σχέδιο αυτό θεωρείται ελλιπές ενόσω δεν έχουν ληφθεί τα στοιχεία αυτά. Μόνον αφού το κράτος μέλος παράσχει όλα τα στοιχεία που η Επιτροπή κρίνει αναγκαία για να μπορέσει να θεωρήσει ότι το σχέδιο είναι πλήρες αρχίζει να τρέχει η προθεσμία των τριών μηνών.

37 Κατά την Επιτροπή, το Ηνωμένο Βασίλειο γνώριζε ότι, κατόπιν της από 14 Ιουνίου 2004 επιστολή της, θα θεωρούσε το ΕΣΚ του πλήρες και θα ελάμβανε οριστική απόφαση στις 7 Ιουλίου 2004. Συγκεκριμένα, το Ηνωμένο Βασίλειο εξέφρασε την επιθυμία να συμπεριληφθεί στο πρώτο κύμα αποφάσεων σχετικά με τα ΕΣΚ, προκειμένου να τονίσει τη δέσμευσή του υπέρ της εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου και υπέρ της καταπολέμησης των κλιματολογικών αλλαγών εν γένει και προκειμένου να δώσει το παράδειγμα στα λοιπά κράτη μέλη (βλ. την από

14 Ιουνίου 2004 επιστολή και ορισμένα αποσπάσματα από τον διαδικτυακό τόπο του «Department for Environment, Food and Rural Affairs», στο εξής: DEFRA). Λαμβανομένης υπόψη της επιθυμίας αυτής, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μπορούσε δικαιολογημένα να προσδοκά από την Επιτροπή να λάβει άλλη, τελική αυτή τη φορά απόφαση, σχετικά με το σχέδιό του για να ληφθούν υπόψη ενδεχόμενα νέα στοιχεία που θα παρέχονταν μεταγενέστερα.

38 Η Επιτροπή προσθέτει ότι οι μόνες παραδεκτές τροποποιήσεις, μετά την έκδοση της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004, ήταν εκείνες που ορίζει το άρθρο 3 της αποφάσεως αυτής. Κάθε τροποποίηση συνεπαγόμενη την υπέρβαση της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων αποκλείεται ρητώς, καθόσον οι αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με τα ΕΣΚ πρέπει να εξασφαλίζουν μια ορισμένη ασφάλεια, τόσο για τη συνοχή του συστήματος εμπορίας ανταλλαγών δικαιωμάτων εκπομπής εν γένει όσο και για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς των δικαιωμάτων, στον βαθμό που η διαμόρφωση των τιμών στην αγορά αυτή εξαρτάται έντονα από τη σταθερότητα της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η σημασία της σταθερότητας της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο για την εύρυθμη λειτουργία του συνόλου του συστήματος μπορεί να συναχθεί από τη σημασία της ποσότητας που χορηγήθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο σε σχέση με την ποσότητα άλλων κρατών μελών.

39 Δεύτερον, η Επιτροπή τονίζει ότι αντικείμενο της οδηγίας 2003/87 είναι η θέσπιση ενός συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής που να μπορεί να εφαρμοσθεί από 1ης Ιανουαρίου 2005 (βλ. άρθρο 4, άρθρο 9, παράγραφος 1, και άρθρο 11, παράγραφος 1 της οδηγίας). Η Επιτροπή φρονεί ότι ο όρος «τροποποιήσεις» που περιλαμβάνεται στο άρθρο 9, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας, καθώς και στο άρθρο 2 και στο άρθρο 3, παράγραφος 3, της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004, πρέπει να ερμηνευθεί με γνώμονα τον σκοπό αυτό. Καθώς πλησιάζουμε στην καταληκτική ημερομηνία της 1ης Ιανουαρίου 2005, τα κράτη μέλη δεν μπορούν, κατά την Επιτροπή, να υποβάλουν «τροποποιήσεις» που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως της οποίας είναι αποδέκτες, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87. Οι «τροποποιήσεις» που διαλαμβάνονται στη διάταξη αυτή περιορίζονται σε εκείνες που αποσκοπούν στη διόρθωση των ασύμβατων σημείων που εντόπισε η Επιτροπή με την απόφασή της την οποία έλαβε βάσει της ίδιας διατάξεως, ήτοι, εν προκειμένω, την απόφαση της 7ης Ιουλίου 2004.

40 Εν συνεχεία, η Επιτροπή τονίζει ότι τα στοιχεία που συνελέγησαν κατά τη δημόσια διαβούλευση πριν από την υποβολή του ΕΣΚ είναι κεφαλαιώδους σημασία για τον καθορισμό της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων, καθώς και των λοιπών στοιχείων του σχεδίου που πρόκειται να της υποβληθεί. Αντιθέτως, μετά την εκ μέρους της Επιτροπής λήψη της αποφάσεως, η δεύτερη διαβούλευση με το κοινό θα μπορούσε να χρησιμεύσει μόνο για τροποποίηση των δεδομένων, ενδεχομένως για νέα κατανομή των δικαιωμάτων εντός των ορίων της συνολικής ποσότητας, και όχι για αύξηση του συνολικού ποσού (βλ. παράγραφο 9 του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας 2003/87 και ανακοίνωση της 7ης Ιανουαρίου 2004, σημεία 94 έως 96). Συγκεκριμένα, η δεύτερη αυτή διαβούλευση αφορά αποκλειστικά τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να εφαρμοστεί η απόφαση της Επιτροπής σχετικά με το ΕΣΚ εντός του πλαισίου του πεδίο εφαρμογής της, καθώς και τις πτυχές σε σχέση με τις οποίες το κράτος μέλος μπορεί να ασκήσει την εξουσία του εκτιμήσεως.

41 Αν ίσχυε το αντίθετο, θα υπήρχε κίνδυνος να πραγματοποιηθεί μια σειρά διαβουλεύσεων και να εκδοθούν νέες αποφάσεις της Επιτροπής. Η αγορά των δικαιωμάτων, δεδομένου ότι απαιτεί σταθερότητα της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων, θα καθίστατο εύθραυστη και ανίκανη να λειτουργήσει ορθά με ένα τέτοιο βαθμό αβεβαιότητας.

42 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο είναι το μόνο κράτος μέλος το οποίο ζήτησε αύξηση της συνολικής ποσότητας δικαιωμάτων κατόπιν της δεύτερης διαβουλεύσεως. Επιπλέον, η επιχειρηματολογία που προβάλλει το Ηνωμένο Βασίλειο εν προκειμένω δεν συνάδει με τον ισχυρισμό που περιλαμβάνεται στον διαδικτυακό τόπο της DEFRA, σχετικά με την υποβολή του πίνακα των εγκαταστάσεων στην Επιτροπή στις 14 Ιουνίου 2004, σύμφωνα με τον οποίο τα επίμαχα αριθμητικά στοιχεία θα μπορούσαν να υποστούν τεχνική αναθεώρηση, ήτοι πολύ περιορισμένης φύσεως, κατόπιν των τελικών διαβουλεύσεων.

43 Περαιτέρω, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το κράτος μέλος δεν μπορεί να αποστεί από τη δηλωθείσα πρόθεσή του, ακόμη και μετά τη λήψη της αποφάσεώς της, για τον λόγο και μόνον ότι πρόκειται απλώς για «πρόθεση». Κατά την Επιτροπή, η οδηγία 2003/87 χρησιμοποιεί την έκφραση «σκοπεύει να κατανείμει», καθόσον μόνο μετά τη λήψη της αποφάσεώς της το κράτος μέλος είναι σε θέση να υλοποιήσει την πρόθεσή του λαμβάνοντας τελική απόφαση.

44 Τρίτον, η Επιτροπή τονίζει ότι μια αυστηρή ερμηνεία του άρθρου 3 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004 είναι αναγκαία για να παρασχεθεί η δυνατότητα στο κοινοτικό σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής να συμβάλει στην καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών.

45 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004 αναφέρει σαφώς ότι δεν μπορεί να υπάρξει υπέρβαση της χορηγούμενης συνολικής ποσότητας και το άρθρο της 3, παράγραφος 3, δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως έρεισμα για την τροποποίηση της συνολικής αυτής ποσότητας. Σε οικονομικό επίπεδο, τούτο δικαιολογείται από το γεγονός ότι η σταθερότητα της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων έχει κεφαλαιώδη σημασία για την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής. Συγκεκριμένα, το άρθρο 3, παράγραφος 3, παρέχει στο Ηνωμένο Βασίλειο ορισμένη εξουσία εκτιμήσεως για να διορθώσει τα σημεία που διαπιστώθηκαν ως ασύμβατα, με μέσα διαφορετικά από εκείνα που εγκρίθηκαν ήδη με επιφύλαξη από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 2, αλλά προβαίνοντας αποκλειστικά στις ενδεχομένως αναγκαίες νέες κατανομές δικαιωμάτων.

46 Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι το άρθρο 3, παράγραφος 3, της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004 πρέπει να ερμηνευθεί στο πλαίσιο των συνολικών αριθμητικών στοιχείων που καθορίστηκαν βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, της ίδιας αποφάσεως. Από το άρθρο 3 της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο διέθετε σαφώς καθορισμένο περιθώριο χειρισμών για να επανακατανείμει τα δικαιώματά του σε εγκαταστάσεις που απαριθμούνται στο ΕΣΚ και σε νεοεισερχομένους. Επομένως, κατά την Επιτροπή, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν ήταν υποχρεωμένο να ζητήσει αύξηση της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων. Μεταξύ των κρατών μελών που ήσαν αποδέκτες αποφάσεως περιέχουσας το ίδιο άρθρο 3, παράγραφος 3, το Ηνωμένο Βασίλειο είναι το μοναδικό που συνήγαγε το συμπέρασμα ότι η διάταξη αυτή μπορεί να χρησιμεύσει για την αύξηση της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων.

47 Η Επιτροπή προσθέτει ότι, στην περίπτωση των ΕΣΚ για τα οποία δεν έχει διαπιστωθεί κανένα ασύμβατο σημείο με την τελική απόφασή της, το άρθρο 3, παράγραφος 3 (ή το ισοδύναμό του), πρέπει πράγματι να θεωρηθεί ως περιττεύον. Ισχυρίζεται ότι η διάταξη αυτή δεν αφαιρέθηκε από το κείμενο επειδή η λύση για την αφαίρεση όλων των ασύμβατων σημείων βρέθηκε μόνο σε πολύ προχωρημένο

στάδιο της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως. Προσθέτει ότι η διάταξη αυτή, αφ' ης στιγμής αναγνωρίστηκε ότι περιττεύει, αφαιρέθηκε συστηματικά από τις αποφάσεις που εκδόθηκαν από τον Δεκέμβριο του 2004 και μετά.

48 Περαιτέρω, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι δεν διατύπωσε αντιρρήσεις σε σχέση με τη δημιουργία, στο υποβληθέν από το Ηνωμένο Βασίλειο ΕΣΚ, ενός αποθέματος για νεοεισερχομένους που είναι πολύ σημαντικότερο από εκείνο των λοιπών κρατών μελών. Η εγκριθείσα συνολική ποσότητα δικαιωμάτων, που περιείχε τις διαθέσεις δικαιωμάτων τόσο στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις όσο και στους νεοεισερχομένους, παρείχε στο Ηνωμένο Βασίλειο σημαντική ευελιξία για την κατανομή των δικαιωμάτων στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις, αντλώντας από το απόθεμα που προοριζόταν για τους νεοεισερχομένους, αν τούτο καθίστατο αναγκαίο λόγω των βελτιώσεων της ποιότητας των δεδομένων στο πλαίσιο του άρθρου 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004.

49 Τέλος, η Επιτροπή εμμένει στο γεγονός ότι η επιστολή της 9ης Ιουνίου 2004 δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως δικαιολογία για την αύξηση της συνολικής ποσότητα των δικαιωμάτων. Η επιστολή αυτή είναι προγενέστερη της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004 και, επομένως, δεν μπορεί να προβάλλεται ως δικαιολογία των τροποποιήσεων που επήλθαν κατόπιν της τελευταίας αυτής αποφάσεως. Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μπορεί συνεπώς να προβάλει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη σε σχέση με διαφορετική ερμηνεία της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

50 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή απέρριψε ως απαράδεκτες τις τροποποιήσεις του ΕΣΚ που πρότεινε το Ηνωμένο Βασίλειο στις 10 Νοεμβρίου 2004 με το αιτιολογικό ότι οδηγούσαν σε υπέρβαση της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων την οποία επέτρεψε η Επιτροπή με την από 7 Ιουλίου 2004 απόφασή της. Επομένως, και όπως το επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή θεωρούσε ότι δεν όφειλε να εξετάσει το βάσιμο των τροποποιήσεων που πρότεινε το Ηνωμένο Βασίλειο και, ειδικότερα, το συμβατό τους προς τα κριτήρια που διατυπώνονται στο παράρτημα ΙΙΙ ή προς τις διατάξεις του άρθρου 10 της οδηγίας 2003/87.

51 Για να εξεταστεί αν η Επιτροπή εδικαιούτο να απορρίψει τις τροποποιήσεις ως απαράδεκτες, πρέπει να εξετασθούν, κατ' αρχάς, οι αντίστοιχοι ρόλοι και εξουσίες της Επιτροπής και των κρατών μελών στο πλαίσιο του συστήματος που εγκαθίδρυσε η οδηγία 2003/87 και, ειδικότερα, τα άρθρά της 9 έως 11.

52 Η οδηγία 2003/87 είχε ως ουσιώδες αντικείμενο τη δημιουργία, από την 1η Ιανουαρίου 2005, ενός κοινοτικού συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου. Το σύστημα αυτό στηρίζεται σε ΕΣΚ τα οποία καταρτίζουν τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογήν των κριτηρίων που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία. Έτσι, κάθε κράτος μέλος καλείται να καταρτίσει ένα πρώτο ΕΣΚ για την τριετή περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2005. Το ΕΣΚ αυτό πρέπει να δημοσιευθεί και να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη το αργότερο στις 31 Μαρτίου 2004 κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87. Το ΕΣΚ πρέπει να αναφέρει τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που το κράτος μέλος «σκοπεύει να κατανείμει για την περίοδο αυτή και τον τρόπο κατανομής» (βλ. σκέψη 2 ανωτέρω).

53 Η οριστική απόφαση σχετικά με τη συνολική ποσότητα των προς κατανομή δικαιωμάτων και την κατανομή των δικαιωμάτων αυτών στις σχετικές εγκαταστάσεις έπρεπε να ληφθεί από κάθε κράτος μέλος, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87, τρεις μήνες πριν από την έναρξη της περιόδου, ήτοι πριν από την 1η Οκτωβρίου 2004. Σύμφωνα με την ίδια αυτή διάταξη, τα κράτη μέλη όφειλαν να λάβουν συναφώς τις οριστικές αποφάσεις τους βάσει των ΕΣΚ που θα είχαν καταρτισθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 της οδηγίας 2003/87 (βλ. σκέψη 4 ανωτέρω).

54 Από το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87 προκύπτει ότι παρέχεται η δυνατότητα στην Επιτροπή, εντός τριμήνου από της κοινοποιήσεως ενός ΕΣΚ, να απορρίψει το ΕΣΚ αυτό ή οποιαδήποτε πτυχή του (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω). Η διάταξη αυτή διευκρινίζει ότι κάθε απόρριψη πρέπει να στηρίζεται στο ασύμβατο του ΕΣΚ προς τα κριτήρια που διατυπώνονται στο παράρτημα ΙΙΙ ή προς το άρθρο 10 της οδηγίας 2003/87. Πρέπει να τονισθεί ότι η εν λόγω οδηγία δεν προβλέπει άλλους λόγους για την απόρριψη ενός ΕΣΚ.

55 Επιπλέον, όπως δέχθηκε και η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87 δεν υποχρεώνει ρητώς την Επιτροπή να λάβει θετική απόφαση εγκρίσεως του ΕΣΚ στην περίπτωση κατά την οποία δεν έχει λόγο απορρίψεως του ΕΣΚ ή οποιασδήποτε πτυχής του. Αν η Επιτροπή δεν αντιδράσει σε σχέση με το ΕΣΚ εντός της τρίμηνης προθεσμίας από της κοινοποιήσεώς του, πρέπει να θεωρηθεί ότι το ΕΣΚ έχει εγκριθεί από την Επιτροπή και δεν μπορεί να τροποποιηθεί χωρίς την προηγούμενη έγκρισή της κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87.

56 Ομοίως, η εκ μέρους του κράτους μέλους λήψη της οριστικής αποφάσεώς του σχετικά με τη συνολική ποσότητα των προς κατανομή δικαιωμάτων και την κατανομή των δικαιωμάτων αυτών στις σχετικές εγκαταστάσεις, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87, εξαρτάται από την προϋπόθεση, που προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87, ότι κάθε προταθείσα τροποποίηση του ΕΣΚ έχει γίνει δεκτή από την Επιτροπή. Πρέπει να τονισθεί ότι η δεύτερη περίοδος του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87 δεν επιβάλλει κανένα όριο ως προς τις δυνατές τροποποιήσεις (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω). Επομένως, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, κάθε τροποποίηση, είτε προτάθηκε από το κράτος μέλος με δική του πρωτοβουλία είτε κατέστη αναγκαία για τη διόρθωση των ασύμβατων σημείων του ΕΣΚ που εντόπισε η Επιτροπή, πρέπει να κοινοποιείται στην Επιτροπή και να εγκρίνεται από αυτήν προτού το ΕΣΚ, όπως τροποποιήθηκε, μπορέσει να χρησιμοποιηθεί ως έρεισμα για να λάβει το κράτος μέλος απόφαση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87.

57 Το γεγονός ότι οι τροποποιήσεις του ΕΣΚ δεν περιορίζονται σε εκείνες που αποσκοπούν στη διόρθωση των ασύμβατων σημείων που εντοπίστηκαν από την Επιτροπή επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι το κράτος μέλος είναι υποχρεωμένο, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, και την παράγραφο 9 του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας 2003/87, να λάβει υπόψη τις παρατηρήσεις του κοινού κατόπιν της αρχικής κοινοποιήσεως του ΕΣΚ και πριν από τη λήψη της οριστικής αποφάσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας. Η δημόσια αυτή διαβούλευση θα καθίστατο άνευ αντικειμένου και οι παρατηρήσεις του κοινού θα ήσαν αμιγώς θεωρητικές αν οι τροποποιήσεις του ΕΣΚ που μπορούν να προταθούν μετά τη λήξη της προθεσμίας των τριών μηνών που προβλέπει το άρθρο 9,

παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87 ή μετά από απόφαση της Επιτροπής ληφθείσα κατ' εφαρμογήν της ίδιας αυτής διατάξεως, περιορίζονταν σε αυτές που αναφέρει η Επιτροπή.

58 Η Επιτροπή εμμένει στο γεγονός ότι οι παρατηρήσεις αυτές του κοινού, οι οποίες διατυπώθηκαν μετά από δεύτερη διαβούλευση, πρέπει να χρησιμεύσουν μόνο για την τροποποίηση των δεδομένων και ενδεχομένως για νέα κατανομή των δικαιωμάτων εντός των ορίων της συνολικής ποσότητας και όχι για την αύξηση του συνολικού ποσού (βλ. σκέψη 40 ανωτέρω). Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να στηριχθεί ούτε στο γράμμα του άρθρου 11, παράγραφος 1, ούτε στην παράγραφο 9 του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας 2003/87. Επιπλέον, στην από 7 Ιανουαρίου 2004 ανακοίνωσή της, η Επιτροπή δεν προβλέπει κανένα περιορισμό όσον αφορά το αντικείμενο της δεύτερης δημόσιας διαβούλευσης. Συγκεκριμένα, από το σημείο 95 και από το σημείο 96, της εν λόγω ανακοινώσεως προκύπτει ότι «[ένα] κράτος μέλος οφείλει να ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την πρόθεσή του να επιφέρει τροποποιήσεις στο [ΕΣΚ] συνεπεία της συμμετοχής του κοινού κατόπιν της δημοσίευσης και κοινοποίησης του εν λόγω [ΕΣΚ] και πριν να ληφθεί τελική απόφαση δυνάμει του άρθρου 11». Είναι έτσι δυνατόν από τη συμμετοχή του κοινού να προκύψει η ύπαρξη σφαλμάτων υπολογισμού ή να παρασχεθεί η δυνατότητα λήψεως νέων στοιχείων και, ως εκ τούτου, να χρειαστεί να αυξηθεί η συνολική χορηγηθείσα ποσότητα. Από κανένα στοιχείο της οδηγίας 2003/87 ή της φύσης ή των σκοπών του συστήματος που αυτή δημιουργεί δεν προκύπτει ότι αποκλείεται η δυνατότητα μιας τέτοιας αυξήσεως.

59 Ακόμη και αν έπρεπε να θεωρηθεί ότι η δεύτερη δημόσια διαβούλευση δεν μπορεί να αφορά παρά μόνο το ζήτημα των επί μέρους διαθέσεων δικαιωμάτων, όπως ισχυρίστηκε η Επιτροπή, η Επιτροπή δεν αποδεικνύει τον λόγο για τον οποίο οι τροποποιήσεις των επί μέρους διαθέσεων δικαιωμάτων που μπορούν να επέλθουν μετά τη διαβούλευση αυτή δεν μπορούν οι ίδιες να έχουν ως συνέπεια τροποποιήσεις της συνολικής ποσότητας των προς κατανομή δικαιωμάτων. Αν, για παράδειγμα, υπήρξε υποεκτίμηση των δικαιωμάτων που διατέθηκαν σε μια επί μέρους εγκατάσταση, ενώ μια ισοδύναμη και ανταγωνιστική εγκατάσταση έλαβε την ορθή ποσότητα δικαιωμάτων, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι τα δικαιώματα που διατέθηκαν στην πρώτη εγκατάσταση και, κατά συνέπεια, η συνολική ποσότητα των κατανεμημένων δικαιωμάτων πρέπει να τροποποιηθούν.

60 Πρέπει να προστεθεί ότι η οδηγία 2003/87 αποσκοπεί στη δημιουργία μιας αποτελεσματικής ευρωπαϊκής αγοράς δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου που να βλάπτει όσο το δυνατό λιγότερο την οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση (άρθρο 1 και αιτιολογική σκέψη 5 της οδηγίας 2003/87). Έτσι, μολονότι η οδηγία 2003/87 αποσκοπεί στη μείωση των αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου του Κιότο, ο σκοπός αυτός πρέπει να υλοποιηθεί, κατά το δυνατό, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών της ευρωπαϊκής οικονομίας. Επομένως, τα ΕΣΚ που καταρτίζονται στο πλαίσιο της οδηγίας 2003/87 πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ακριβή δεδομένα και στοιχεία που αφορούν τις προβλεπόμενες εκπομπές για τις εγκαταστάσεις και τους τομείς τους οποίους αφορά η οδηγία 2003/87. Αν ένα ΕΣΚ στηρίζεται εν μέρει σε εσφαλμένα στοιχεία ή σε εσφαλμένες εκτιμήσεις σχετικά με το επίπεδο των εκπομπών ορισμένων τομέων ή εγκαταστάσεων, το οικείο κράτος μέλος πρέπει να έχει τη δυνατότητα να προτείνει τροποποιήσεις του ΕΣΚ, συμπεριλαμβανομένων των αυξήσεων των συνολικών ποσών των προς κατανομή δικαιωμάτων, για να επιλυθούν τα προβλήματα αυτά προτού εμφανιστεί ο αντίκτυπός τους στην αγορά. Ωστόσο, για να εξασφαλιστεί η υλοποίηση των περιβαλλοντικών σκοπών της οδηγίας 2003/87, η Επιτροπή πρέπει να κρίνει αν οι τροποποιήσεις που προτείνει το κράτος μέλος είναι συμβατές προς τα κριτήρια που διατυπώνονται στο παράρτημα ΙΙΙ ή προς τις διατάξεις του άρθρου 10 της ίδιας οδηγίας.

61 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι από το γράμμα της οδηγίας 2003/87, καθώς και από τη γενική οικονομία και τους σκοπούς του συστήματος που αυτή δημιουργεί, προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να περιορίσει το δικαίωμα ενός κράτους μέλους να προτείνει τροποποιήσεις, ή ακόμη ορισμένες κατηγορίες τροποποιήσεων. Το ζήτημα αυτό είναι διαφορετικό από το ζήτημα αν οι επίμαχες τροποποιήσεις ήσαν συμβατές προς τα κριτήρια που προβλέπει το παράρτημα ΙΙΙ και το άρθρο 10 της οδηγίας 2003/87.

62 Η Επιτροπή επικαλείται την από 7 Ιουλίου 2004 απόφασή της για να υποστηρίξει ότι το εύρος των επιτρεπτών τροποποιήσεων ήταν περιορισμένο και, ειδικότερα, για να στηρίξει την απαγόρευση της τροποποιήσεως της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων που το κράτος μέλος θα αποφασίσει να κατανείμει. Διευκρινίζει ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004 αναφέρει σαφώς ότι δεν μπορεί να υπάρξει υπέρβαση της χορηγούμενης συνολικής ποσότητας.

63 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Από τη σαφή διατύπωση της οδηγίας 2003/87, καθώς και από τη γενική οικονομία και τους σκοπούς του συστήματος που αυτή δημιουργεί, προκύπτει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο είχε το δικαίωμα να προτείνει τροποποιήσεις του ΕΣΚ μετά την κοινοποίησή του στην Επιτροπή, τούτο δε μέχρι την έκδοση της αποφάσεώς του κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, και ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε, κατά την έκδοση απορριπτικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87, να εμποδίσει το κράτος μέλος να ασκήσει το δικαίωμα αυτό (βλ. σκέψεις 54 έως 61 ανωτέρω).

64 Επιπλέον, το επιχείρημα αυτό της Επιτροπής είναι ασύμβατο προς το γράμμα της από 7 Ιουλίου 2004 αποφάσεώς της. Πρώτον, όπως δέχθηκε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από το άρθρο 2, στοιχείο β', της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι οι τροποποιήσεις του ΕΣΚ, που κατέστησαν αναγκαίες για να καλυφθεί η κατάσταση των εγκαταστάσεων που βρίσκονται στο Γιβραλτάρ, θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε αύξηση της συνολικής ποσότητας των κατανεμηθέντων δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα, το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής ανέφερε ρητώς τη δυνατότητα αυξήσεως της εν λόγω συνολικής ποσότητας κατόπιν των τροποποιήσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 2, χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής (βλ. σκέψη 10 ανωτέρω). Η Επιτροπή αναγνώρισε έτσι, σιωπηρώς τουλάχιστον, ότι μια τέτοια τροποποίηση μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς παράβαση των κριτηρίων του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας 2003/87. Εντεύθεν προκύπτει ότι δεν υπάρχει λογική συνοχή στη θέση της Επιτροπής καθόσον, αφενός, επιτρέπει αυξήσεις της συνολικής ποσότητας των προς κατανομή δικαιωμάτων για την κάλυψη των κενών που αυτή εντόπισε στο ΕΣΚ, ενώ, αφετέρου, αρνείται να λάβει υπόψη τις τροποποιήσεις αυτές όταν προτείνονται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

65 Δεύτερον, το άρθρο 3, παράγραφος 3, της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004, που συνιστά άμεση εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87, δεν περιορίζει το εύρος των επιτρεπτών τροποποιήσεων πριν από τη λήψη οριστικής

αποφάσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι οι επιτρεπτές τροποποιήσεις χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής προβλέπονταν στο άρθρο 2 και στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004, το άρθρο 3, παράγραφος 3, της εν λόγω αποφάσεως αφορά «κάθε» άλλη τροποποίηση, συμπεριλαμβανομένων δυνητικά των τροποποιήσεων της συνολικής ποσότητας των προς κατανομή δικαιωμάτων. Επιπλέον, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004 αναφέρει μόνον ότι, ελλείψει μιας τέτοιας τροποποιήσεως, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μπορεί να υπερβεί τη συνολική ποσότητα δικαιωμάτων που διαλαμβάνεται στο ΕΣΚ.

66 Κατά την Επιτροπή, το άρθρο 3, παράγραφος 3, της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2004 παρέχει στο Ηνωμένο Βασίλειο τη δυνατότητα να απαλείψει τα ασύμβατα σημεία που περιέχονται στο ΕΣΚ με μέσα διαφορετικά από εκείνα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 2. Ωστόσο, όπως τονίζει το Ηνωμένο Βασίλειο, η Επιτροπή ενέκρινε τα ΕΣΚ που υπέβαλαν άλλα κράτη μέλη, χωρίς να εντοπίσει ελλείψεις, με αποφάσεις που περιλαμβάνουν διάταξη ανάλογη με εκείνη του άρθρου 3, παράγραφος 3. Επομένως, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, ήταν δυνατόν, κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής, να προτείνει τροποποιήσεις διαφορετικές από εκείνες που αφορούν ελλείψεις εντοπισθείσες από την Επιτροπή.

67 Περαιτέρω, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι κάθε τροποποίηση που συνεπάγεται υπέρβαση της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων πρέπει να αποκλείεται, καθόσον θα μπορούσε να έχει δυσμενείς συνέπειες στη σταθερότητα της αγοράς (βλ. σκέψεις 38 και 45 ανωτέρω). Πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο το βάσιμο του επιχειρήματος αυτού.

68 Συγκεκριμένα, είναι τουλάχιστον υπερβολικός ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι οι προταθείσες τροποποιήσεις θα είχαν σοβαρές συνέπειες στην ανεπάρκεια των δικαιωμάτων και σημαντική επίπτωση στην αγοραία τιμή. Δεν αμφισβητείται ότι το

Ηνωμένο Βασίλειο κοινοποίησε το ΕΣΚ στις 30 Απριλίου 2004, αναφέροντας ρητώς ότι είχε προσωρινώς την πρόθεση να κατανείμει συνολική ποσότητα δικαιωμάτων 736 Mt CO_2 για την περίοδο 2005 έως 2007 (βλ. σκέψη 6 ανωτέρω). Εν συνεχεία, στις 10 Νοεμβρίου 2004, το Ηνωμένο Βασίλειο κοινοποίησε στην Επιτροπή την πρότασή του περί αυξήσεως της συνολικής ποσότητας των δικαιωμάτων από 736 σε 756,1 Mt CO_2 (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω), ήτοι αύξηση κατά 2,7 %. Δεδομένου ότι η τροποποίηση αυτή δημοσιεύθηκε ταυτόχρονα από το Ηνωμένο Βασίλειο προκειμένου να συλλέξει τις παρατηρήσεις του κοινού, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες είχαν ενημερωθεί για την αύξηση αυτή επτά εβδομάδες πριν από το άνοιγμα της αγοράς.

69 Επιπλέον, με την από 7 Ιουλίου 2004 απόφασή της, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι θα μπορούσαν να αποδειχθούν αναγκαίες τροποποιήσεις στις συνολικές ποσότητες των προς κατανομή δικαιωμάτων ακόμη και μετά το άνοιγμα της αγοράς, ανεξάρτητα από την προβλεπόμενη στο άρθρο 29 της οδηγίας 2003/87 δυνατότητα τροποποιήσεως του ΕΣΚ σε περίπτωση ανωτέρας βίας. Ειδικότερα, η Επιτροπή ανέφερε, στην αιτιολογική σκέψη 8 της εν λόγω αποφάσεως, τη δυνατότητα τροποποιήσεως της συνολικής ποσότητας των κατανεμηθέντων δικαιωμάτων, όσον αφορά τις εγκαταστάσεις που αποκλείονται από το κοινοτικό σύστημα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27 της οδηγίας 2003/87. Επομένως, το επιχείρημα της Επιτροπής, που στηρίζεται στην ιδέα ότι η σταθερότητα της αγοράς συνιστά επιτακτικό κανόνα, είναι υπερβολικό, ιδίως όσον αφορά τροποποιήσεις που προτάθηκαν πριν από το άνοιγμα της αγοράς, και συνεπώς δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

70 Εν πάση περιπτώσει, στο πλαίσιο μιας αγοράς στην οποία τα κράτη μέλη είχαν, σύμφωνα με ανακοινωθέν τύπου της Επιτροπής της 20ής Ιουνίου 2005, κατανείμει συνολική ποσότητα δικαιωμάτων 6 572 Mt CO_2, η Επιτροπή δεν εξήγησε κατά ποιο τρόπο μια αύξηση κατά 20,1 Mt CO_2, η οποία αναγγέλθηκε επτά εβδομάδες πριν από το άνοιγμα της αγοράς, θα μπορούσε να αποσταθεροποιήσει την αγορά αυτή. Περαιτέρω, πρέπει να τονισθεί ότι στις 10 Νοεμβρίου 2004, ημερομηνία κατά την οποία το Ηνωμένο Βασίλειο πρότεινε τις επίμαχες τροποποιήσεις, η Επιτροπή δεν είχε ακόμη λάβει απόφαση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87 όσον αφορά τα ΕΣΚ εννέα κρατών μελών.

71 Η Επιτροπή προέβαλε εμμέσως το γεγονός ότι το Ηνωμένο Βασίλειο θα έπρεπε να λάβει την απόφασή του κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87 πριν από τις 30 Σεπτεμβρίου 2004 και ότι μετά την ημερομηνία αυτή δεν είχε πλέον το δικαίωμα να προτείνει τροποποιήσεις στο ΕΣΚ. Επιβάλλεται συναφώς η διαπίστωση ότι, μολονότι η θέση αυτή διαλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 6 της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν συνιστά τον λόγο της απορρίψεως. Οι τροποποιήσεις απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες για τον λόγο ότι υπερέβαιναν τις συνολικές ποσότητες που καθορίστηκαν με την απόφαση της 7ης Ιουλίου 2004.

72 Επιπλέον, δεν αμφισβητείται ότι το Ηνωμένο Βασίλειο ενήργησε καλοπίστως συνεχίζοντας να εργάζεται στο ΕΣΚ του μετά την κοινοποίησή του και προβαίνοντας σε ενέργειες για να λάβει ακριβέστερα στοιχεία σχετικά με τις προβλέψεις εκπομπών από τους τομείς τους οποίους αφορά η οδηγία 2003/87. Η Επιτροπή, στην επιστολή που απηύθυνε στον Μόνιμο Αντιπρόσωπο του Ηνωμένου Βασιλείου στις 11 Οκτωβρίου 2004, αφού ανέφερε ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν τήρησε την προθεσμία της 30ής Σεπτεμβρίου 2004, σημείωσε τις «προόδους που οι αρχές [του] πραγματοποιούσαν για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της αποφάσεως» και το κάλεσε να της κοινοποιήσει το συντομότερο δυνατόν τα αναγκαία στοιχεία. Η Επιτροπή, δεδομένης της συμπεριφοράς που έτσι επέδειξε, δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι μετά τις 30 Σεπτεμβρίου 2004 εξέλιπε η δυνατότητα των κρατών μελών να προτείνουν τροποποιήσεις στα ΕΣΚ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87.

73 Όσον αφορά το επιχείρημα του Ηνωμένου Βασιλείου ότι το ΕΣΚ όπως αρχικώς κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή ήταν προσωρινό, αρκεί να διαπιστωθεί ότι, εφόσον αποδείχθηκε ότι το οικείο κράτος μέλος εδικαιούτο να προτείνει τροποποιήσεις στην Επιτροπή μετά την πάροδο της τρίμηνης προθεσμία που προβλέπει το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87 ή μετά από απόφαση ληφθείσα κατ' εφαρμογήν του άρθρου αυτού, δεν έχει σημασία το ότι το ΕΣΚ χαρακτηρίστηκε

«προσωρινό» κατά την αρχική κοινοποίηση. Όπως τόνισε η Επιτροπή, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί, κοινοποιώντας ένα ελλιπές ΕΣΚ, να αναβάλει επ' αόριστον τη λήψη αποφάσεως της Επιτροπής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87. Ωστόσο, αν το ΕΣΚ είναι ελλιπές ή «προσωρινό», η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να το απορρίψει είτε επειδή δεν είναι σύμφωνο προς τα κριτήρια της οδηγίας 2003/87 είτε καθόσον την εμποδίζει να εκτιμήσει τη συμφωνία του προς τα εν λόγω κριτήρια. Στις περιπτώσεις αυτές, η Επιτροπή έχει το δικαίωμα, απορρίπτοντας το ΕΣΚ, να υποχρεώσει το κράτος μέλος να κοινοποιήσει νέο πλήρες ΕΣΚ, προτού μπορέσει να λάβει την απόφασή του κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87. Αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, δεν υπάρχει κανένας λόγος να υποτεθεί ότι, σε περίπτωση κοινοποιήσεως ενός ελλιπούς ΕΣΚ, δεν μπορεί να αρχίσει να τρέχει η προθεσμία των τριών μηνών που προβλέπει το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87 και την οποία αυτή διαθέτει για να απορρίψει το σχέδιο.

74 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή πλανήθηκε περί το δίκαιο απορρίπτοντας ως απαράδεκτες τις τροποποιήσεις που πρότεινε το Ηνωμένο Βασίλειο. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτός ο μοναδικός λόγος που υπέβαλε το Ηνωμένο Βασίλειο και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί των δικαστικών εξόδων

75 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να αποφασιστεί ότι θα φέρει, επιπλέον των δικών της εξόδων, τα έξοδα του Ηνωμένου Βασιλείου, σύμφωνα με το αίτημα του τελευταίου αυτού.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής C(2005) 1081 τελικό, της 12ης Απριλίου 2005, σχετικά με την πρόταση τροποποιήσεως του εθνικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου που κοινοποιήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο.**

2) **Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ηνωμένο Βασίλειο.**

Cooke García-Valdecasas Labucka

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Νοεμβρίου 2005

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

R. García-Valdecasas